

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/139/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612201541
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612201541.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 proti žalovanej: D. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX/X, XXX XX E. F., v konaní o zaplatenie sumy 1.171,21 Eur s príslušenstvom a o zmluvnú pokutu v sume 11,02 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/48/2012-45 zo dňa 08. 10. 2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/48/2012-56 zo dňa 05. 12. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/48/2012-45 zo dňa 08. 10. 2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/48/2012-56 zo dňa 05. 12. 2012 vo výroku, ktorým súd žalobu v časti o zaplatenie zmluvného úroku v sume 295,23 Eur zamietol a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/48/2012-45 zo dňa 08. 10. 2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/48/2012-56 zo dňa 05. 12. 2012 n e d o t k n u t ý .

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 872,34 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,76 % ročne z istiny 872,34 Eur od 14. 04. 2010 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Súčasne uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi pomernú časť trov konania vo výške 34,52 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 1.171,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne z tejto istiny od 30. 03. 2010 do zaplatenia, ako aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 11,02 Eur a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi účastníkmi bola uzavretá dňa 29. 01. 2009 úverová zmluva č. 3901091070, ktorou žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 900,00 Eur. Uvedený úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 36 mesačných splátkach po 44,70 Eur, teda spolu 1.609,20 Eur. Pre nesplácanie úveru podľa dohodnutých podmienok žalobca uložil žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 11,02 Eur a 29. 03. 2010 jej zaslal výzvu na zaplatenie celého dlhu vo výške 1.182,29 Eur. Po zosplatení úveru žalovaná nezaplatila nič. Na základe výzvy súdu žalobca doplnil žalobu písomným podaním z 14. 03. 2012 v ktorej uviedol, že doba splatnosti jednotlivých mesačných splátok bola určená

k 13. kalendárnemu dňu príslušného mesiaca, na základe prvej platby prijatej od žalovanej. Žalobca zaslal žalovanej sprievodný list spolu s poštovými poukázkami. Doba splatnosti úveru bola určená zosplatením, ku ktorému žalobca pristúpil v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami (ďalej aj „ÚZP“) Hlava 6. § 3 a výzvu k úhrade celého dlhu zaslal žalovanej 29. 03. 2010, ktorý je zároveň deň zosplatenia.

Od spísania úverovej zmluvy žalovaná uhradila 1. - 8. mesačnú splátku a časť 9. mesačnej splátky. Ku dňu vyhotovenia vyjadrenia žalovaná neuhradila čiastočne 9. mesačnú splátku a 10. - 36. mesačnú splátku. Zmluvná pokuta vo výške 0,32 Eur bola vystavená v zmysle Hlavy 14, § 3 ÚZP ako 8 % z čiastky, s ktorou je žalovaná v omeškaní po dobu dlhšiu ako 7 dní a bola vypočítaná ako súčin $4 \times 0,08$. Žalobca pristúpil k zosplateniu úveru pre omeškanie žalovanej s dvoma mesačnými splátkami podľa Hl. VI. § 3a ÚZP. Žalovaná bola vo väčšom omeškaní s 9. mesačnou splátkou, teda od 13. 11. 2009, ktorá bola uhradená až 11. 01. 2010. Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje odo dňa nasledujúceho po zosplatení. Čiastka 3,32 Eur, označená ako náklady vymáhania je upomienkou, ktorá bola vyčíslená žalovanej v súlade s ÚZP Hl. XIV. § 5 (100,00 Sk = 3,32 Eur). Pokuta predčasného splatenia úveru je úrokom po zosplatení, ktorý by bol žalovanou uhradený pri pravidelnom mesačnom splácaní.

Z fotokópie úverovej zmluvy č. 3901091070 mal okresný súd preukázané, že bola uzatvorená dňa 29. 01. 2009 medzi žalobcom a žalovanou a jej predmetom je poskytnutie úveru 900,00 Eur. Úver sa zaviazala žalovaná zaplatiť 36- mesačnými splátkami, každá vo výške 44,70 Eur poštovými poukázkami, pri ročnej úrokovej sadzbe 38,95 %, RPMN 52,1 % a jej priemernej hodnote 34,92 % a pri celkových nákladoch spotrebiteľa 647,64 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. uvedené na rube tejto listiny (strana 1 a na samostatnom liste strana 2 a 3). Z fotokópie Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., (ÚZP) tvoriacich súčasť zmluvy má súd preukázané, že podľa Hlavy 7, § 3 sa klientka zaviazala celý čerpaný úver splatiť na požiadanie veriteľa i v prípade, že sa oneskorila s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Podľa Hlavy 7, § 6 ÚZP v prípade vzniku akejkoľvek skutočnosti, uvedených pod písmenom a/, b/, c/ § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatení neúročiť. V hlave 14, § 3 sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania úhrady splátky je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania, najmenej však 300,00 Sk (9,96 Eur). V prípade omeškania dlhšieho ako 7 dní je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Z fotokópie písomnosti vystavenej žalobcom 29. 03. 2010 pre žalovanú, označenej ako splatenie celého úveru s výzvou k úhrade je preukázané, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej právo na splatenie celého čerpaného úveru z dôvodu, že napriek opakovaným výzvam žalovaná nespláca úver riadne a včas. Okrem dlžných splátok úveru je žalovaná povinná uhradiť aj zostávajúcu časť úveru spolu so zmluvnou pokutou, celkovo sumu 1.182,23 Eur v lehote 15 dní od spísania tohto listu. Podľa fotokópie poštového podacieho hárku bola zásielka podaná na poštovú prepravu ako doporučená poštová zásielka v Bratislave dňa 31. 03. 2010. Zásielka bola podaná pod podacím číslom 5726411.

Z fotokópie splátkového kalendára zmluvy okresný súd zistil, že prvá splátka, splatná 13. 03. 2009 vo výške 44,70 Eur, bola žalovanou zaplatená 17. 03. 2009. Druhú splátku, splatnú 13. 04. 2009, v tej istej výške, žalovaná zaplatila v plnej výške 21. 04. 2009. Žalobca však určil, že z tejto platby pripadá na splátku úveru 41,38 Eur a na platbu upomienky I. splatnej 21. 04. 2009 čiastka 3,32 Eur. Tretiu splátku vo výške 44,70 Eur, splatnú 13. 05. 2009 žalovaná zaplatila 19. 05. 2009, žalobca však opäť z tejto platby určil na platbu úveru sumu 41,38 Eur a sumu 3,32 Eur na platbu označenú ako upomienka I., splatnú 18. 05. 2009. Dňa 25. 06. 2009 žalovaná zaplatila nielen 4. splátku, splatnú 13. 06. 2009 vo výške 44,70 Eur, ale aj sumu 3,32 Eur (teda spolu 48,02 Eur), z ktorej opäť žalobca určil platbu vo výške 3,32 Eur za upomienku I., splatnú 22. 06. 2009. Rovnako žalobca postupoval aj pri platbe, zaplatenej žalovanou 23. 07. 2009, vo výške 48,02 Eur (časť 44,70 Eur predstavuje platbu 5. splátky splatnej 13. 07. 2009 a časť 3,32 Eur platbu nároku označeného ako upomienka I., splatného 20. 07. 2009). Sumu 48,02 Eur zaplatila žalovaná aj 17. 08. 2009, žalobca z nej časť 44,70 Eur určil ako platbu 6. splátky, splatnej 13. 08. 2009 a časť 3,32 Eur ako platbu splátky por. č. 7., splatnej 13. 09. 2009. Dňa 14. 09. 2009 žalovaná zaplatila 44,70 Eur, ktoré žalobca rozdelil ako časť vo výške 41,38 Eur predstavujúcu platbu splátky por. č. 7., splatnej 13. 09. 2009 a časť vo

výške 3,32 Eur ako platbu splátky poradové číslo 8., splatnej 13. 10. 2009. Dňa 14. 10. 2009 žalovaná opäť zaplatila 44,70 Eur, ktoré žalobca opäť rozdelil ako časť vo výške 41,38 Eur, predstavujúcu časť splátky por. číslo 8., splatnej 13. 10. 2009 a časť vo výške 3,32 Eur určil ako časť splátky por. číslo 9., splatnej 13. 11. 2009. Splátka por. číslo 10., vo výške 44,70 Eur, bola splatná 13. 12. 2009 a splátka por. číslo 11., v rovnakej výške, bola splatná 13. 01. 2010. Dňa 11. 01. 2010 žalovaná zaplatila 48,02 Eur, z ktorých žalobca určil čiastku 37,74 Eur ako čiastočnú platbu splátky por. číslo 9., časť vo výške 3,32 Eur ako platbu nároku označeného upomienka I., splatného 19. 11. 2009, časť vo výške 6,64 Eur ako platbu nároku označeného Upomienka II., splatného 17. 12. 2009 a platbu 0,32 Eur ako platbu nároku označenú zmluvná pokuta I., splatného 17. 12. 2009. Dňa 29. 03. 2010 žalobca pripísal na ľarchu účtu žalovanej sumu 295,23 Eur, označenú ako pokuta za predčasnú splatnosť úveru, splatnú 29. 03. 2010, o ktorej v písomnom vyjadrení zo 14. 03. 2012 uviedol, že ide o úrok po zosplatnení, ktorý by bol žalovanou zaplatený pri pravidelnom mesačnom splácaní. Ku dňu 29. 03. 2010 žalobca určil aj výšku zosplatnenej istiny 693,54 Eur.

Okresný súd citoval ust. § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj ust. § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 29. 01. 2009, § 261 ods. 3 písm. d), § 497, ako aj § 502 Obchodného zákonníka a ust. § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 a § 563 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že postupujúci podľa označenej právnej úpravy žalobe vyhovel čiastočne.

Žalobca preukázal a žalovaná nerozporovala existenciu zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere z 29. 01. 2009. Rovnako nebolo sporným, že sa žalovaná zaviazala zaplatiť úver v celkovej výške 1.609,20 Eur a svoju povinnosť splnila čiastočne zaplatením sumy 422,22 Eur v čase od 17. 03. 2009 do 11. 01. 2010. Z úveru, ktorý mala zaplatiť vo výške 1.609,20 Eur, je potom nezaplatený zostatok 1.186,98 Eur. Z tejto sumy pripadá 295,23 Eur na úrok, ktorý by za požičanie peňazí zaplatila žalovaná pri riadnom behu udalostí. Žalobca však využil svoje oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru písomnosťou z 29. 03. 2010, od tohto dňa mu právo na úrok za požičanie peňazí nepatrí (tento prislúcha ako odplata za požičanie peňazí len do zániku zmluvného vzťahu žalobcu a žalovanej; po tomto dni sa môže žalobca domáhať úroku z omeškania). Súd I. stupňa preto zaviazal žalovanú na zaplatenie splátok por. číslo 10.-13., splatných mesačne v období od 13. 12. 2009 do 13. 03. 2010 do ukončenia zmluvného vzťahu), každá vo výške 44,7 Eur, teda spolu 178,80 Eur a v časti zosplatnenej istiny úveru, vyčíslenej v splátkovom kalendári sumou 693,54 Eur, teda spolu v časti istiny 872,34 Eur.

Žalobca si žalobou uplatnil aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 11,02 Eur. V tejto časti súd žalobu zamietol, pretože nárok na takéto plnenie žalobca nepreukázal. Ani v žalobe ani v jej písomnom doplnení zo 14. 03. 2012 žalobca, napriek výzve súdu, neozrejmil, akým spôsobom dospel k výške tejto čiastky, keď v doplnení žaloby uviedol len spôsob výpočtu sumy 0,32 Eur a nie 11,02 Eur) z titulu zmluvnej pokuty. Povinnosť tvrdenia zahŕňa v prípade žalobcu povinnosť uviesť, pre nezaplatenie tej-ktorej konkrétnej splátky sa žalobca domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, kedy sa táto splátka stala splatnou, za aké dlhé obdobie je zmluvná pokuta uplatnená. Žalobca neposkytol takéto tvrdenie a súd nie je oprávnený nahrádzať jeho činnosť a vyvodzovať tvrdenie z predložených listinných dôkazov. Rovnako žalobca netvrdil a nepreukázal právny titul uplatnenia nárokov označených ako upomienka I., upomienka II., zmluvná pokuta I., zmluvná pokuta II. podľa splátkového kalendára zmluvy, na čiastočné plnenie ktorých určil platby poskytnuté žalovanou v časovom období od 21. 04. 2009 do 23. 07. 2009 a 11. 01. 2010. Preto súd ustálil, že tieto platby je potrebné v plnej výške považovať za úhradu splatných splátok pôžičky.

Keďže je žalovaná v omeškaní s plnením svojho záväzku, zaviazal ju súd na zaplatenie úroku z omeškania, ktorého výška je stanovená o osem percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Žalovaná je v omeškaní so zaplatením celého dlhu od 14. 04. 2010 (keďže žalobca vo výzve z 29. 03. 2010 určil žalobu na splnenie celej pohľadávky žalovanej do 15. dní od spísania tohto listu, ktorý podal na poštovú prepravu 31. 03. 2010, teda v dostatočnej lehote pred splatnosťou nároku. Zákonný úrok z omeškania k tomuto dňu je 9 % ročne, žalobca si uplatnil právo na úrok z omeškania 0,024 % denne, čo zodpovedá 8,76 % ročne; v takejto výške v zmysle jeho návrhu mu bol úrok z omeškania priznaný a patrí mu až do zaplatenia. Súd však žalobcovi nepriznal právo na úrok z omeškania od 30. 03. 2010 tak, ako navrhol žalobca, vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie splatnosti celého žalovaného nároku. V časti priznania úroku z omeškania za obdobie od 30. 03. 2010 do 13. 04. 2010 súd preto žalobu zamietol. Rovnako súd konštatuje, že žalobcovi nepatrí úrok z omeškania, vzhľadom na výšku priznanej istiny zo sumy 1.171,21 Eur, ale len zo sumy 872,34 Eur.

Zároveň súd priznal žalobcovi v zmysle § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu pomernej časti trov konania. Úspech žalobcu je 74,48 %, jeho neúspech 25,52 % a ich pomer 48,96 %. Žalobca si v žalobe uplatnil právo na zaplatenie trov konania 70,50 Eur, čo zo súdneho poplatku zaplateného žalobcom zo žaloby vo výške 70,50 Eur predstavuje 34,52 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to v časti, v ktorej bol jeho návrh na zaplatenie zmluvného úroku zamietnutý a domáhal sa jeho zmeny tak, že jeho návrhu na zaplatenie sumy 295,23 Eur bude vyhovené.

Uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so závermi okresného súdu uvedenými vo vzťahu k zamietajúcej časti rozhodnutia, pretože žalobca v tomto prípade postupoval v súlade s dohodnutými úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy (Hlava 6 § 6), ale zároveň postup žalobcu bol v súlade aj s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky (účinným a platným v čase uzavretia zmluvy), a to konkrétne s § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Z ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy vyplýva, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. V zmysle ust. § 2 písm. c) citovaného zákona sa celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumejú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Rovnako Obchodný zákonník definuje zmluvy o úvere v § 497 a nasl. tak, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej zmluvy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Suma 295,23 Eur uvedená v splátkovom kalendári ako pokuta (za predčasnú splatnosť úveru) vznikla z toho dôvodu, že žalovaná nesplácala úver v pravidelných mesačných splátkach a celý dlh sa stal zročný. Pokutu predčasného splatenia úveru nie je možné považovať za sankciu, resp. za inštitút zmluvnej pokuty podľa Občianskeho zákonníka, a ani podľa Obchodného zákonníka, pretože ide o vyčíslenie ušlého úroku, ktorý by bol pri riadnom splácaní započítaný v mesačných splátkach. Splátka sa skladá pritom z dvoch častí: zo splátky istiny a zo splátky úroku a dohodnutých poplatkov. Súhrn všetkých splátok tvorí celkovú výšku požičaných prostriedkov a úrokov zaplatených za poskytnutie úveru. V zmysle uvedeného je zrejme, že na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi žalobca poskytol žalovanej úver, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať formou pravidelných mesačných splátok. V zmysle úverových zmluvných podmienok v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a prípadne úhrada a poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok platiť (ďalej iba „splátka“), ak z údajov na líčnej strane nevyplyva inak. Podľa príslušných legislatívnych úprav je žalovaná povinná ako dlžník platiť úroky z poskytnutého úveru od doby, kedy bol úver poskytnutý až do jeho úplného zaplatenia. V zmysle výkladu súdnej praxe úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 2 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa podľa tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu uvedenú v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom s hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrvávajúca povinnosť platiť už dospelé úroky, t.j. úroky vyúčtované spolu s istinou v deň zosplatenia. Aj keď žalovaná ako spotrebiteľ na jednej strane nemohla podstatnejším spôsobom ovplyvniť obsah úverovej zmluvy a úverových podmienok, na strane druhej pokiaľ by nesúhlasila s obsahom úverovej zmluvy a úverovými podmienkami, mohla sa rozhodnúť, že úverovú zmluvu nepodpíše, čo evidentne neurobila. Zdôraznil, že úverová zmluva č. 39010910/70 je telefónnou pôžičkou. V takýchto prípadoch prebieha vybavenie úveru telefonicky prostredníctvom bezplatnej zákazníckej linky žalobcu, ktorá je dostupná v pracovných dňoch od 08.00 hod. do 20.00 hod.. Po tom, čo je klientovi úver

schválený a dôjde k podpisu úverovej zmluvy (vybavuje sa korešpondenčne, zásielkami prepravovanými Slovensku poštou), sú mu peniaze zaslané na bežný účet. Medzi prednosti telefónnej pôžičky patria nulové poplatky za vybavenie i predčasné splatenie úveru. Na základe toho je teda zrejmé, že žalovaná telefonicky kontaktovala zamestnancov žalobcu za účelom získania úveru, t.j. finančnej hotovosti. Pri telefonickom vybavovaní takéhoto úveru žalovaná na základe výzvy zamestnanca žalobcu nadiktovala všetky potrebné osobné údaje a údaje o zamestnávateľovi, ktoré boli následne zapracované do úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Žalovaná teda mala dostatok času na oboznámenie sa s dotknutou úverovou zmluvou a úverovými zmluvnými podmienkami a rozhodnúť sa, či s nimi prejaví súhlas svojím podpisom a odoslaním späť žalobcovi alebo nie, a to dokonca v pohodlí svojho domova. Na základe uvedeného je žalobca presvedčený, že dojednania o ušlom úroku zakotvené v úverových zmluvných podmienkach úverovej zmluvy č. 3901091070 zo dňa 29. 01. 2009, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, sú platné a zrozumiteľné, odporkyňa mala dostatok času sa s nimi oboznámiť a v ich zmysle je aj nárok žalobcu uplatňovaný v tejto časti opodstatnený.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po dokazovaní na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 O. s. p.) v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie zmluvného úroku v sume 295,23 Eur potvrdil, to všetko z nasledovných dôvodov:

Žalovaná sa na pojednávanie pred odvolacím súdom nedostavila, doručenie predvolania mala riadne vykázané, lehotu na prípravu pojednávania mala zachovanú. S poukazom na ust. § 101 ods. 2 pri aplikácii ust. § 211 ods. 2 O. s. p. odvolací súd prejednal vec v jej neprítomnosti.

Žalobca vo svojom prednese na pojednávaní pred krajským súdom zotrval na svojich doterajších podaniach a poukázal na obsah listín, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Zdôraznil, že medzi účastníkmi bola dňa 29. 01. 2009 uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 900,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať túto pôžičku veriteľovi v 36-tich splátkach po 44,70 Eur a ročnou úrokovou sadzbou 38,95 % (kolónka 38 a 39 zmluvy). Všetky tieto dojednania sú súčasťou úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Úroky, zaplatenia ktorých sa žalobca vo svojom opravnom prostriedku domáha, predstavujú odplatu za poskytnutý úver, resp. jeho cenu. Nárok žalobcu vznikol tak, že žalovaná mu neplatila riadne splátky poskytnutej pôžičky a dostala sa do omeškania. V tomto prípade došlo teda k zosplateniu úveru, avšak žalobca od zmluvy neodstúpil. Z uvedených dôvodov mu nepochybne patrí tak istina, ako aj úrok za poskytnutý úver.

Odvolací súd (§ 213 ods. 2 O. s. p.) na pojednávaní oznámil prítomnej procesnej strane, že sa na vec vzťahujú ustanovenia právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce (ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Žalobca nepochybnil, že medzi účastníkmi sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a k aplikácii uvedených zákonných ustanovení nič viac nedodal. Zároveň poukázal tiež na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/412/2012-63 zo dňa 09. 07. 2013, v ktorom iný odvolací súd akceptoval totožnú úverovú zmluvu za písomne uzavretú. Žiadne dôkazy v predmetnej veci aj s poukazom na poučenie vykonané prvostupňovým súdom v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p. už žalobca nenavrhoval.

V rámci zopakovaného dokazovania sa odvolací súd oboznámil s úverovou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi dňa 29. 01. 2009, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., splátkovým kalendárom zmluvy, listom žalobcu adresovaným žalovanej zo dňa 29. 03. 2010 s dokladom o podaní tejto poštovej zásielky, ako aj výpisom z obchodného registra na žalobcu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Nepochybne zmluva medzi účastníkmi, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou, je spotrebiteľskou zmluvou. Je nesporné, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania (viď výpis z obchodného registra na spoločnosť žalobcu a vymedzený predmet činnosti) a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka).

Zároveň v prejednávanej veci sa jedná o štandardný spotrebiteľský vzťah, v rámci ktorého neboli zmluvné ustanovenia individuálne dojednané. Základným znakom spotrebiteľských zmlúv, nadväzne i ochrany spotrebiteľa (garantovanej tak vnútroštátnym právom ako i právom Európskej únie) je, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To znamená, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Neprijateľné podmienky sú v ust. § 53 ods. 4 OZ vymedzené len príkladmo, čo znamená, že sa nejedná o výpočet taxatívny a ako neprijateľnú podmienku možno vyhodnotiť i iné zmluvné dojednania. Odvolací súd zdôrazňuje, že neprijateľnou podmienkou môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale i spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Inými slovami, neprijateľnými sú i tie zmluvné podmienky, ktoré sú bezprostredným dôsledkom nekalej praktiky dodávateľa pri uzatváraní zmluvného vzťahu so spotrebiteľom. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). O takúto situáciu sa jedná i v prejednávanej veci.

Text uvedený v úverovej zmluve a v úverových zmluvných podmienkach, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nieto ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúceho na neho ako spotrebiteľa. Žalobcovi (dodávateľovi) nič nebránilo formulárovú zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy. Takú zásadnú a dôležitú informáciu, akou je odkaz na úverové zmluvné podmienky, (v ktorých sú prakticky upravené všetky povinnosti spotrebiteľa), mali byť minimálne uvedené zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozorňovali na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy v celom jej rozsahu. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vzťahy medzi účastníkmi na základe úverovej zmluvy zo dňa 21.09.2009 vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do svojho právneho poriadku smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa (novelou Občianskeho zákonníka č. 150/2004 Z. z.. účinnou od 01.04.2004). K základným princípom spotrebiteľských zmlúv v zmysle práva Európskej únie a judikatúry Súdneho dvora EÚ patrí ten, že nesmú obsahovať podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti týchto podmienok. Zároveň je povinnosťou vnútroštátneho súdu chrániť spotrebiteľov ex offio pred nekalými súdnymi podmienkami (článok 3 ods. 1, 2 Smernice a bod 1 písm. e/ prílohy Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Zároveň z činnosti odvolacieho súdu je známa skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 13C/69/2011-43 zo dňa 10. 01. 2012 bola určená aj neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v totožnej spotrebiteľskej zmluve, ktorú uzavrel ako veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. a dlžník Marián Paliesek, nar. 08. 01. 1966, bytom Ul. 1. mája 888/47, 020 01 Púchov. Takýto jeho postup zodpovedal ust. § 153 ods. 4 O. s. p.. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi uvedenými účastníkmi sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť určil prvostupňový súd (úverová zmluva č. 3901016548 uzatvorená dňa 14. 01. 2009). Predmetné rozhodnutie bolo preskúmané na základe odvolania spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. v odvolacom konaní Krajským súdom v Žiline, ktorý svojím rozsudkom sp. zn. 6Co/176/2013 zo dňa 20. 06. 2013 uvedené rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil. V zmysle ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je preto dodávateľ, t.j. žalobca povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Rovnako vecne správne bolo aj rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania, ktoré plne zodpovedá úspechu žalobcu v tomto konaní a zneniu ust. § 142 ods. 2 O. s. p. pri aplikácii ust. § 151 ods. 1 O. s. p., proti ktorému navyše odvolateľ nepodal žiadne odvolacie námietky.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej súd zamietol jeho nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 295,23 Eur a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny p o t v r d i l .

Vo zvyšnej časti (nenapadnutej odvolaním) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - žalobca nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu úspešná žalovaná si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a fakticky jej ani žiadne trovy v súvislosti s terajším druhostupňovým konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.